

Цю казку надаємо вам безкоштовно на сайті Ririro.com/uk. Наша місія - надати всім дітям у світі можливість безкоштовного доступу до різноманітних казок. Казки можна читати, завантажувати та роздруковувати онлайн, вони охоплюють широкий спектр тем, включаючи тварин, фантастику, науку, історію, різноманітні культури та багато іншого.

Підтримайте нашу місію, поширюючи наш сайт. Бажаємо вам приємного читання!

Ririro

УЯВА ВАЖЛИВІША, НІЖ ЗНАННЯ

Вінні-Пух і Паць вирушають на полювання і ледь не впіймали Бабая

Паць жив у дуже великому будинку посеред бука, а бук стояв посеред лісу, а Паць жив посеред будинку. Поруч з його будинком стояв шматок поламаної дошки, де писало: "СТОРОННІМ В." Коли Крістофер Робін запитав Паця, що це означає, той відповів, що це ім'я його дідуся, і воно було в родині дуже давно. Крістофер Робін сказав, що не можна називатися "Стороннім В", а Паць відповів, що можна, тому що його дідусь так і називався, і це було скорочено від "Стороннім Віл",

тобто скорочено від "Сторонній Вільям". А його дідусь мав два імені на випадок, якщо втратить одне - "Стороннім" на честь дядька, а "Вільям" - на честь "Сторонників".

"У мене два імені", - недбало сказав Крістофер Робін.

"Ну, ось, будь ласка, це і є доказом", - сказав Паць.

Одного чудового зимового дня, коли Паць відгортав сніг перед своїм будинком, він випадково підняв голову і побачив Вінні-Пуха. Пух ходив по колу, думаючи про щось своє, і коли Паць покликав його, він просто продовжував ходити.

"Привіт!" - сказав Паць, - "що ти робиш?"

"Полюю", - відповів Пух.

"Полюєш на що?"

"Вистежую дещо", - дуже загадково відповів Вінні-Пух.

"Вистежую що?" - запитав Паць, підходячи ближче.

"Це саме те, що я питаю себе. Я питаю себе: "Що?"

"І що ти думаєш відповісти?"

"Доведеться зачекати, поки я його спіймаю", - відповів Вінні-Пух. "А тепер подивись туди". Він показав на землю перед собою. "Що ти там бачиш?"

"Сліди," - сказав

Паць. "Сліди лап." Він

трохи пискнув від хвилювання. "О, Пух! Ти думаєш, що це Бабай?"

"Можливо, - сказав Пух. "Іноді так, а іноді ні. По слідах лап ніколи не скажеш".

З цими словами він пішов далі, а Паць, подивившись на нього хвилину-дві, побіг слідом за ним. Вінні-Пух

раптово зупинився і спантеличено нахилився над слідами.

"Що сталося?" - спитав Паць.

"Це дуже дивно, - відповів Ведмідь, - але, здається, тепер тут два звіра. До цього, як його там, приєднався ще один, як його там, і тепер вони йдуть удвох. Ти не проти піти зі мною, Пацю, на випадок, якщо вони виявляться Ворожими Тваринами?"

Паць мило почухав вухо і сказав, що до п'ятниці йому нема чого робити, але він із задоволенням піде, якщо це справді Бабай.

"Ти маєш на увазі, якщо це справді два Бабаї", - сказав

Вінні-Пух, а Паць відповів, що йому все одно нічого робити до п'ятниці. Тож вони пішли разом.

Тут був невеличкий гайок з модрини, і здавалося, що два Бабаї, якщо це були вони, обходили цей гайок; тож Вінні-Пух і Паць пішли за ними; Паць розказував Пухові, як його Дідусь Сторонній В

знімав скутість у ногах, як його Дідусь Сторонній В страждав на старості років від задишки та про інші цікаві речі, а Пух роздумував, що таке Дідусь, і чи, може, тепер вони шукають двох Дідусів, і якщо так, то

чи можна йому забрати одного з них додому, і що скаже на це Крістофер Робін. А сліди все йшли і йшли поперед них ....

Раптом Вінні-Пух знову заляк на місці. – "Поглянь!"

"Що?" – запитав Паць

підстрибуючи. А

потім, щоб показати,

що він не злякався,

він підстрибнув ще

раз чи два, ніби

тренуючись.

"Сліди!" – сказав

Пух. "До тих двох

приєднався ще хтось

третій!"

"Пух!" – закричав

Паць. "Ти думаєш, це ще один Бабай?"

"Ні, – відповів Пух, – бо сліди інші. Це може бути Два

Бабаї й Один, ну, скажімо... скажімо, Бабайчик... Або ж,

навпаки, Два Бабайчики й Один, скажімо... ну, Бабай...

Та однак треба їх наздогнати".

І вони рушили далі, починаючи трохи хвилюватися, бо

як-не-як, а ці Три Невідомі Істоти могли виявитися

Дуже Страшними Істотами. І Пацеві до плачу

захотілося, щоб його любий дідусь "Стороннім В" був

зараз тут, а не деінде, а Пух думав, як було б добре,

якби вони зустріли Крістофера Робіна несподівано, але

зовсім випадково, і тільки тому, що він дуже любив Крістофера Робіна. І раптом Вінні-Пух знову зупинився і обливав кінчик свого носа, бо йому стало так жарко і тривожно, як ніколи в житті. Перед ними були сліди чотирьох бабаїв!

"Бачиш, Паць? Поглянь на їхні сліди! Три, так би мовити, Бабаї, і один, так би мовити, Бабайчик. До них приєднався ще один Бабай!"

І так воно і було. Там були сліди; вони перетиналися тут, плуталися там, але час від часу чітко простежувалися сліди чотирьох пар лап.

"Здається, - сказав Паць, обливавши кінчик свого носа і побачивши, що це не принесло йому ніякої втіхи, - здається, я щойно дещо пригадав. Я щойно згадав про те, що забув зробити вчора і не зможу зробити завтра. Тож, мабуть, мені треба повернутися і зробити це зараз".

"Зробимо це сьогодні після обіду, і я піду з тобою", - сказав Пух.

"Це не те, що можна робити вдень," - швидко відповів Паць. "Це особлива ранкова справа, яку треба робити вранці, і, якщо можливо, між—Котра, по-твоєму, зараз година?"

"Близько дванадцятої", - сказав Вінні-Пух, дивлячись на сонце.

"Як я вже казав, від дванадцятої до п'яти хвилин на першу. Так що ти, любий Пуше, на мене не ображайся... Що це?"

Пух подивився на небо, а потім, коли знову почув свист, глянув на великого дуба і побачив когось на гілці.

"Це Крістофер Робін", - сказав він.

"Тоді з тобою все буде гаразд", - сказав Паць. "З ним ти будеш у цілковитій безпеці. Бувай, - і він побіг додому так швидко, як тільки міг, дуже радий, що знову поза небезпекою.

Крістофер Робін повільно спустився зі свого дерева.

"Дурний старий Ведмедю, - сказав він, - що ти робив? Аж ти двічі обійшов довкола гайка, а потім Паць побіг

за тобою, і ви знову оббігли його разом, а потім ти вже йшов вчетверте—"

"Стривай-но", - сказав Вінні-Пух, піднявши лапу.

Він сів і задумався - глибоко-глибоко. Тоді приклав одну свою лапу до одного сліду, а другу - до другого... двічі почухав носа і підвівся.

"Так", - сказав Вінні-Пух.

"Тепер я бачу", - сказав Вінні-Пух.

"Я був дурним, - сказав він, - і я зовсім безмозкий ведмідь".

"Ти найкращий ведмідь у світі", - заспокоїв його Крістофер Робін.

"Правда?" - з надією перепитав Пух. І раптом він весь аж засяяв.

"Так чи інакше, - сказав він, - вже майже час обіду".
І він пішов додому.